

Högsta förvaltningsdomstolen har funnit att det inte föreligger rätt till ränta på återbetald kupongskatt då återbetalningsorsaken inte beror på att skatten har innehållits i strid med EU- rätten.

Målet gällde en norsk värdepappersfond som trots att den inte var skattskyldig för svensk kupongskatt hade fått betala sådan skatt. Skatten återbetalades senare och fonden begärde ränta på det återbetalda beloppet.

Högsta förvaltningsdomstolen fann att fonden inte hade rätt till ränta med stöd av nationell rätt eftersom kupongskattelagen saknar bestämmelser om att ränta ska betalas vid återbetalning av felaktigt uttagen skatt.

Högsta förvaltningsdomstolen ansåg inte heller att ränta kunde beviljas med stöd av EU-domstolens praxis om rätt till ränta vid återbetalning av skatt som har tagits ut i strid med unionsrätten. Den principen bygger, enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening, på tanken att den som har blivit utsatt för en kränkning av sina unionsrättigheter har rätt till kompensation. I detta fall var det inte fråga om någon kränkning av EU-rätten eftersom återbetalningen hade gjorts av annan anledning. Inte heller på annan grund hade det framkommit skäl att bevilja fonden ränta på återbetald kupongskatt.

Eftersom Skatteverket tidigare hade beslutat att ge fonden ränta på återbetalningen för en viss period och Högsta förvaltningsdomstolen inte kunde besluta till fondens nackdel i förhållandet till Skatteverkets beslut hade fonden – trots avsaknaden av ränteregler – rätt till den ränta som redan beviljats genom Skatteverkets beslut.

Mål nr 109-17, HFD 2018 ref. 32

Dom meddelad i Högsta förvaltningsdomstolen i Stockholm den 8 juni 2018